

mindre væsentligt, om Udvidelsen er stet under den ene eller den anden Form. Jeg er imidlertid som sagt ikke nogen særlig Tilhænger af Gendarminstitutionen, og jeg tror, at vi kunne komme til en anden Ordning, der kunde føre os bort derfra. Hvorledes denne skulde være, skal jeg ikke tillade mig at have nogen Mening om, men jeg skal heller ikke her undlade at gjøre opmærksom paa, at der i det andet Thing er kommet et Forslag frem, som gik ud paa at skabe noget Andet. Men i Behandlingen af dette Forslag vilde man ikke deltage; man vidste det fra sig. Jeg skal herom sige, at Veien til at komme bort er at tage saadanne Forslag under Forhandling, saa kan man for Næsten stille sine Forslag og bære sine Tanker frem om, hvorledes man mener, at det fremtidige Politi, for saa vidt det skal udvides, skal være; lad i det Hele det Spørgsmaal komme til Klarhed paa en saadan Maade, at Gendarmeriinstitutionen bliver afskaffet. Vi vide jo godt, hvad det er for Bevægelser, der har været; jeg nævnte, hvad der passerede ved Tvingstrup ved Horsens, det var absolut et Forsøg paa at være ulhydig mod Øvrigheden.

Der er dernæst et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa ønsker at omtale, og jeg skal da ogsaa her begynde med en Øttring af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valokreds, der talte om Befæstningsagen, og der sagde, at hvis man fik et Folkething, som stemte for denne Sags Gjennemførelse, saa vilde det ved første Leilighed blive afløst af et andet, der ikke vilde være med dertil. Det er meget muligt, at det forholder sig saaledes, men jeg skal da ogsaa her tillade mig den Bemærkning, at den Agitation, som der ogsaa er drevet om denne Sag, jo ogsaa har haft det i sin Maat at afbringe Mange til at se fuldstændig urigtigt paa dette store og vigtige Spørgsmaal. I det jeg omtaler denne Sag, skal jeg nærmest vende mig til det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes). Han begyndte sit Foredrag i Formiddagsmødet med at tale om Fremtiden, og han sagde da, at han havde den Formening, at i de civile Spørgsmaal vilde man for Fremtiden nok blive enig; de civile Ministre vilde faae deres Budgetter og faae deres Sager forhandlede, og for saa vidt var der ikke Noget i Veien. Derimod vilde Spørgsmaalet: Kjøbenhavns Befæstning blive det, hvorom hele den fremtidige Strid kom til at dreie sig, og han gik saa vidt, at han udtalte om Regjeringen og os, der staa paa samme Side, at det skulde være vor Opgave at holde det Spørgsmaal oppej for derigjennem at dølge vor virkelige Politikk; vi vilde derved opretholde Provisorier, leve paa Provisorier og

fortsætte med Provisorier for derigjennem at dølge vor virkelige Politikk, der nemlig var den at beholde den Magt, som det Parti, der stod paa den modsatte Side af hans, nu en Gang har her i Landet. Jeg anser denne Paastand fra det ærede Medlems Side for aldeles urigtig og agter derfor at modsig ham. Vi have ikke som nogen særlig Opgave at bevare Magten for os; de Herrer paa den anden Side ville ogsaa meget vel kunne komme til Magten her i Landet; men efter vor Opfattelse ville de ikke kunne det ved Hjælp af Terrorisme, de skulle arbejde sig til den. Udføre de et Arbejde for at fremme, hvad der er stort, godt og vigtigt for Fædrelandet, og gjøre det dygtigere og bedre, end man fra anden Side er i Stand til at udføre det, saa erhverve de derved en Aldomst, og lægge de ved Udførelsen af dette Arbejde for Dagen, at de ere i Besiddelse af en Ænhed, et Sammenhold, et Fællesskab i Opfattelsen, som gjør dem stærke til at føre deres Anskuelser igjennem, saa at de kunne vente at sætte store Spørgsmaal igjennem, saa ville de derved faae den næste Aldomst til at komme til Magten; men saa længe de ikke vise sig i Besiddelse af disse Betingelser, men derimod anvende den Politikk, som de have anvendt flere Aar og givet Øttringsformer fra forskjellige Sider, saa naae de ikke Magten og skulle heller ikke naae den. Saa omtalte det ærede Medlem den Agitation, der fra Høires Side var ført for Forsvarsagen, og talte senere om, at fra hans Side var der ikke drevet nogen saadan Agitation, man havde generet sig. Det skal imidlertid indrømmes det ærede Medlem, at han i Retning af at vælge sine Udtryk imod Medborgere, der staa paa den anden Side og arbejde for en Sag, som de anse for at være alvorlig og vigtig og anse at være nødvendig for vort Fædrelands Bestaaen, ikke generede sig. Han betegnede den Agitation, vi Andre havde ført — jeg regner mig med til dem — som en skjændig Agitation, en neberdrægtig Agitation, en Agitation, som laa lavt, og lignende Udtryk. Jeg siger til det ærede Medlem, at før han skulde tillade sig at bruge saadanne Betegnelser om os, der staa paa den anden Side, og samtidig benægte, hvad det er, han og hans Meningsfæller har tilladt sig i Retning af Agitation, før skulde han tænke sig lidt mere om, end han synes ved denne Leilighed at have gjort. Jeg nedlægger Indsigelser imod saadanne Betegnelser. Naar vi arbejde for Forsvarsagen, som vi gjør, gjør vi det, fordi vi anse det for en alvorlig Sag, som vi skyldte vore bedste Kræfter, saa kan det ærede Medlem arbejde for sin Sag saa lidet